

‘Iemand met een migratieachtergrond. Die wil je hebben toch?’

Ramtin Sadeghpoor (30) studeerde Nederlands en is eerstegraads docent.

Werkelijk iedereen vraagt de geboren Iraniër waarom hij uitgerekend die studie koos en dat beroep.

Rare vragen? Of niet zo gek? En wat is het antwoord?

Op zijn zesde vlucht Ramtin Sadeghpoor met zijn moeder van Iran naar Nederland. Vader is al eerder hier aangekomen. Het gezin woont in diverse azc's en krijgt later in Deventer een woning in een achterstandswijk. Ramtin verlaat de middelbare school met een vwo-diploma. En liefde voor het onderwijs. 'Ik was niet zo'n fijne leerling, ik ben er vaak uitgestuurd. Dan zat ik bij de teamleider op de kamer en dacht: Dat lijkt me een leuke baan!'

Architect worden lijkt hem ook wel wat. Maar na een blauwe maandag bouwkunde in Eindhoven – hij kan er niet aarden – schrijft hij zich in voor een studie Nederlands aan de RUG. Hij houdt van lezen en schrijven, is als kind blij met het bibliotheekabonnement dat zijn ouders hem gaven. 'Ik hielp anderen ook vaak met hun huiswerk. Ik was niet per se de slimste, blijkbaar kon ik wel goed uitleggen.' Die eeuwige vraag naar het waarom van zijn studie- en beroepskeuze, hij snapt dat het interesse is. Maar het wringt ook: 'Ze verwachten dat je helemaal integreert en binding hebt met Nederland en dan moet ik me toch verantwoorden.'

Hij heeft zijn afkomst weleens gekscherend in de strijd gegooid bij een sollicitatie. 'Ik zei: "Iemand met een migratieachtergrond. Die wil je hebben toch? Mooi voor het profiel van de school!"'

Afgelopen november haalde hij de master binnen, maar Ramtin staat al ruim twee jaar voor de klas. Hij doceerde zelfs zeven maanden op zijn oude middelbare school in Deventer. Op LinkedIn schreef hij over zijn basisschooljuf van groep acht. Die gaf hem vmbo-advies, ondanks zijn vwo-citoscoring. 'Vluchtelingenkinderen, zeker uit een achterstandswijk, kregen standaard vmbo aangeraden.'

Gingen veel ouders daarmee akkoord, die van Ramtin voorzagen dat vmbo voorsorteren was op een toekomst die wat minder bij hun zoon paste. 'Vooral mijn moeder begreep het Nederlandse schoolsysteem gelukkig snel. Ik ben haar nog altijd dankbaar daarvoor.'

Broertje Danyal, in Nederland geboren, studeert bedrijfskunde aan de RUG. Vader en moeder zijn ook hoog opgeleid in Iran, maar namen in Nederland genoeg met banen onder hun niveau. Dat spijt Ramtin. 'Zij heb-

ben ons het beste gegeven, zelf hadden ze geen keus.'

De juf van groep acht reageerde op de LinkedIn-post. 'Ik had je wel gezien, maar misschien had ik nog beter moeten kijken,' schreef ze. Sympathiek, vindt Ramtin, die de leerkracht niet in een kwaad daglicht wilde stellen. Wat hij wel beoogde: Waarschuwen voor het over het hoofd zien van talenten van asielkinderen.

Momenteel geeft hij Nederlands op CSG Liudger in Drachten, een havo/vwo-school met, schat hij, vijftien procent witte leerlingen. Hij denkt na over een promotie in de taalkunde. Dat begrippen ineens taboe worden verklaard, is een thema dat hem intrigeert. 'Neem een woord als allochtoon. Dat betekent zoiets als iemand die hier niet is geboren. Prima definitie lijkt me. Maar door de tijd heen verschuift het sentiment. Ineens menen mensen dan dat een term beledigend is. Dan wordt het medelander, of iemand met een migratieachtergrond, of nieuwkomer. Heel bijzonder. Ik geef je nu al op een briefje dat over een paar jaar medelander ook niet meer kan.'